

Kære unge mennesker – dimittender

Kæmpe kæmpe kæmpe tillykke med, at I nu har gjort jeres folkeskoletid færdig... I er kommet ud på den anden side, og I har alle gjort det godt...

*Hvor du sætter din fod,
drysser frø af de drømme du driver imod.
Ved de veje du finder,
Vil man snart plukke minder.
Om du flyver omkring eller står og slår rod,
bli'r der spor af din fod.*

Det er første vers af Jens Sejer Andersens sang, der handler om forholdet til medmennesket, dansen, latteren og fællesskabet...

I har alle sammen, hver især - og i fællesskabet, sat jeres fødder her på Læsø Skole... Nogle vil måske endda sige, I har plantet dem godt og solidt lige i midten... De frø I har drysset af, på jeres vej her på skolen, vil I fremtiden vokse til minder, der kan plukkes til buketter og deles med andre... Det kan være minder om en lejr tur, eller et år hvor det regnede til strandrens... Det kan også være minder om den underlige tid med Corona, nedlukning og testning på samleband... eller en eksamen der gik godt, sidste skoledag eller minder fra det vi er i gang med lige nu, nemlig jeres dimission... Buketterne kan både være sammensat af gode og mindre gode minder... Mit råd til jer skal være: pluk de gode minder og gerne i store, smukke og farverige buketter... og del dem lystigt med andre på jeres

vej... Det vil med garanti give jer smil senere i livet, også i de tider hvor I har mest brug for det...

Når jeg i dag ser tilbage på min skolegang, så ville jeg gerne have haft rådet om at plukke de gode minder... Det fik jeg ikke, og i dag mindes jeg kun de mindre gode ting fra min skoletid... Indrømmet - jeg var ikke særlig god til at gå i skole! Jeg kunne ikke sidde stille, jeg fik dårlige karakterer, og jeg blev erklæret "måske egnet" (Datidens ikke uddannelsesparathedes stempel)... Når jeg virkelig prøver at huske tilbage på min skoletid, så er det kun de mindre gode minder, jeg kan plukke, og det er jeg oprigtig ked af i dag... Fordi selvfølgelig havde jeg også gode skoledage, og selvfølgelig var jeg ikke hele tiden dårlig til at gå i skole, de frø er bare forsvundet i den bundløse afgrund af minder, jeg ikke har taget med mig - mit ønske for jer er, at I vælger at plukke de gode minder...

Når man afslutter sin skoletid, er der naturligvis mange følelser forbundet med det... Der er glæden over de afsluttede eksamener, tillykke med det... Jeg har kunne følge jer på sidelinjen, og jeg har skrevet alle jeres beviser under og overordnet set, så har I klaret det rigtig, rigtig flot...

Forventningens glæde følger også med afslutningen af skoletiden – en "glæden sig" til det nye I nu skal efter sommerferien og ja selvfølgelig glæden til sommerferie... Og måske en naturlig lettelse over at være nået her til folkeskolens endestation...

Følelsen af usikkerhed rammer måske også... En usikkerhed over det der nu skal ske, når I bevæger jer ud i den store verden...

Jeg håber, I alle glæder jer til det, I nu en gang har valgt, I skal... og husk at plukke jeres buketter af de gode minder...

og tag så lige at kig rundt på hinanden, send et smil afsted og tag det smil I modtager med ud i verden på jeres videre færd...

Et smil er gratis at give,
Og alligevel bringer det stor glæde til den, der modtager det.

Et smil tager kun et øjeblik at sende,
Men kan huskes i lang tid af modtageren.

Et smil kan ikke købes eller stjæles,
Det har kun værdi, når det gives.

Hvis du møder en der er for træt til at give dig et smil,
Så giv vedkommende et, for ingen trænger mere til et smil
End den, der ikke har et smil at give.

De forskellige fag, I er blevet undervist i på Læsø skole, af de lærere I har mødt på jeres vej, er alle forskellige synsvinkler, I kan lægge ned over de forhold, I vil møde på livets til tider, bumlede vej. I dansk og de humanistiske fag har I lært at kommunikere om dette liv, i matematik og de naturfaglige fag har I lært at sætte det i system. I idræt har I åbnet jeres kropslige kommunikation, mens musik, håndværk og design og madkundskab har åbnet for helt andre kommunikationsformer. Alt dette tager I med jer på jeres videre færd gennem livet – I er, med andre ord, gået fra natur til kultur... I er blevet kultiveret!

Alt det, I har lært i fagene, er indlejret i traditioner og historie, det er det, vi kalder kultur. Det er en af skolens mange opgaver at lave natur til kultur... Den kultur, der forklarer, hvorledes begreber kan betyde noget forskelligt alt efter, hvor man befinder sig i verden - eller i livet. Ja, fagene kan kaste lys over livet - Men kun hvis I er jer livet bevidst!

”Jeres tid er begrænset, så lad være med at spille den på at leve andres liv. Lad være med at blive fanget af dogmer, som at leve med resultaterne af andre folks tænkning. Lad ikke støjen fra andres meninger drukne jeres egen indre stemme. Og vigtigst af alt: Hav modet til at følge jeres hjerter og intuition. De ved allerede hvad man i virkeligheden gerne vil. Alt andet er sekundært.”

Jeg er sikker på ham æblemanden ”Steve Jobs” med sine ord i 2005 mente, at I, kære unge mennesker, Kære Dimittender, I skal finde jeres egen vej - ikke jeres forældres vej, ikke jeres læreres vej, ikke jeres kammeraters vej... Nej, I skal finde jeres egen vej! I skal finde den vej, der er den rigtige for jer at gå!

Og til slut et gammelt indiansk ordsprog, der klart og enkelt fortæller, om den opgave skolen sammen med jeres forældre har haft... Det siger:

Vi kan give vores børn to grundlæggende værdier.

Den ene er rødder.

Den anden er vinger.

Kæmpe tillykke med jeres afslutning i folkeskolen...

Flyv godt! og husk nu, for jeres egen skyld, at plukke de gode minder når I nu bevæger jer ud i livet - ad jeres vej...

God sommer